

[Fuglsang.]

arealer, hvor ekspropriationen voldte mindre skade; men den slags betragtninger synes overhovedet ikke hidtil at have kunnet gøre indtryk på de militære hjerter.

Fra dette frugtbare østjyske landskab har de militære hænder grebet over til Sjælland, bl. a. til Slagelse og Vordingborg. I Slagelse rådede man oprindeligt over en øvelsesplads på 250 tdr. land. Senere har man bemægtiget sig den såkaldte Parcelgaard på 160 tdr. land, og i øjeblikket rækker man hænderne ud efter Charlottendal med 425 tdr. land. Også her har man både fra borgernes side og — i modsætning til Fredericia — også fra bystyrets side søgt at tale militæret til fornuft, sådan at man i hvert fald placerede den dyre kaserne til 19,4 mill. kr. således, at man skånede mest muligt af Charlottendals frugtbare jord, men desværre med samme kummerlige resultat som i Fredericia. Hvad interesserer civilisters mening de høje militære herrer? Det tredje sted er som bekendt Vordingborg, hvor det er herregården Rosenfelt, der er faldet militæret i øjnene. Også her ser man befolkningen møde op med gode, fornuftige, velovervejede henstillinger, men med samme magre resultat.

Det, jeg vil hen til med disse bemærkninger, er at påpege den absolutte mangel på forståelse, som man gang på gang træffer fra de militære myndigheders side, og derfor er det, jeg gerne vil henstille, at man nu, da man alligevel behandler loven, indføjer visse bestemmelser i den om, at repræsentanter for landbrugsorganisationerne, mennesker, der ganske naturligt har mere forståelse af jordens værdi, end militæret hidtil har udvist, skal deltage som kontrollerende organer ved disse ekspropriationer. Jeg vil gerne med det samme gøre opmærksom på, at det er ikke noget, som blot vi kommunister har fundet på, men at det ganske naturligt er et udbredt ønske ikke mindst blandt Danmarks småbrugere og landarbejdere, der i forvejen har svært ved at finde plads på Danmarks jord.

Dette er også kommet til udtryk, da husmændene på deres landsmøde i Odense henstillede, at man på grund af den stadige nedgang i landbrugsarealet oprettede et effektivt kontrolorgan, hvori landbruget var repræsenteret, og som skulle tage alle indskrænkninger i landbrugsarealet, herunder

de efter deres mening urimelige militære ekspropriationer, op til endelig drøftelse. Vi vil støtte dette krav, også fordi et sådant kontrolorgan dog måske kunne bremse lidt på militærets hidtidige fremfærd, en fremfærd, der ikke har været præget af større hensyntagen til andre mennesker, sådan som det i grunden også fremgik af det ærede medlem hr. Niels Eriksens udtalelser.

Jeg skal blot i så henseende nævne Fredericiasagen, hvor man til trods for, at planen åbenbart var ret gammel — den havde i hvert fald temmelig længe været kendt i Fredericia — kun gav den lille Vejlbymunicipalitet fire dage til at tage stilling til disse omfattende planer, og hvad de enkelte lodsejere angik, var de endnu dårligere stillet. Nogle af dem blev indkaldt med to timers varsel, og andre nåede overhovedet ikke at blive indkaldt, men blev simpelthen afhentet i militærets biler og på den måde transporteret ind til kaserne. Folk tvivler på sådanne menneskers evne og vilje til at forsvare frihed og folkestyre, når de i den grad savner kendskab til de mest elementære forestillinger om disse ting.

Det samme kom til udtryk i Slagelse. Her havde, som jeg allerede nævnte, også byrådet protesteret mod militærets planer, sådan som de var udarbejdet af hærens bygningsstjeneste, selvom man iøvrigt var indforstået med kasernebyggeriet. Man har henstillet, at man af hensyn til den frugtbare jord ændrede kaserneplaceringen. Dertil kom videre, at der ikke forelå noget om, at finansudvalget skulle have godkendt militærets planer; man troede tværtimod at kunne regne med finansudvalgets støtte, eftersom bl. a. formanden, det ærede medlem hr. Jensen-Broby, havde erklæret sig som modstander af at lægge altfor meget af den frugtbare jord ud til øvelsespladser, og endelig må man dertil føje, at bygningsstjenesten selv havde aftalt med byrådets kasse- og regnskabsudvalg i hvert tilfælde at holde dette underrettet, inden man foretog sig yderligere skridt, og iøvrigt erklæret sig indforstået med, at man burde skåne landbrugsjorden. Den slags bagateller syntes imidlertid ikke på nogen som helst måde at forurolige militæret; i hvert fald kunne de gode Slagelseborgere pludselig til deres overraskelse læse annoncer i de lokale blade om,